

กินหนึ่งเมื่อประมาณ 2,000ปีที่แล้ว
มีราชาองค์หนึ่งได้มาบังเกิดในโลกนี้

จงดูคุณัตริย์ของพวกเขา!...
see your king!...

**ราชา
ผู้ยากจน
JESUS
THE POOR KING**

ท่านเคยเห็นกษัตริย์เช่นนี้ไหม?

ราชาผู้ยากจน Jesus

the poor king

“ราชา” หรือ “กษัตริย์” เมื่อเราได้ยินถึงคำคำนี้เราก็จะนึกถึงบุคคลที่มีแผ่นดินที่ครอบครอง มีอำนาจเหนือกว่าใคร มีทรัพย์สมบัตินับไม่ถ้วน และมีข้าราชการบริพารที่ห้อมล้อมมากมาย และถ้าวันไหนบุคคลผู้นั้นต้องจากโลกนี้ไป ก็จะมีคนที่จัดพิธีให้อย่างยิ่งใหญ่ แต่ถ้าคนใดที่ไม่มีแผ่นดินครอบครอง ไม่มีอำนาจในโลก ในกระเป๋าตังค์ก็ไม่มีเงินแม้แต่สตึงเดียว ไม่มีเพื่อนมิตรสหายคนใดยอมรับเขา ซ้ำยังถูกพิพากษาให้ประหารชีวิต และเวลาที่เขาตายก็มีแต่คนวิ่งหนีจากเขา ถ้าเป็นเช่นนี้เราคงทราบทันทีว่า เขาจะไม่ใช่กษัตริย์อย่างแน่นอน และก็จะไม่มีกษัตริย์องค์ใดในประวัติศาสตร์ของโลกที่มีชีวิตเช่นนี้ แต่ท่านทราบไหมว่าแท้จริงแล้ว ในประวัติศาสตร์ของโลกมีกษัตริย์องค์ที่มีชีวิตแบบนี้จริง ๆ เพราะว่าเวลาที่กษัตริย์องค์นี้เกิด พระองค์ก็เกิดต่ำกว่าขอทาน เวลาที่พระองค์ตายก็ถูกประหารชีวิตให้ตายแบบโจรผู้ร้าย เราจะเห็นว่าพระองค์มีชีวิตมหัศจรรย์เกินกว่าที่เราจะจินตนาการได้ กษัตริย์องค์นี้ไม่เคยเขียนหนังสือแม้แต่เล่มเดียว แต่มีหนังสือที่เขียนถึงพระองค์นับเป็นล้าน ๆ เล่ม... กษัตริย์องค์นี้ไม่เคยเขียนบทเพลง แต่มีผู้เขียนบทเพลงยกย่องพระองค์ท่านนับเป็นล้าน ๆ เพลง... กษัตริย์องค์นี้ไม่เคยสอนงานศิลปะ แต่มีนักวาดที่มีชื่อเสียงของโลกวาดถึงชีวิตของพระองค์ท่านอย่างมากมาย... กษัตริย์องค์นี้ไม่เคยเปิดโรงเรียน ไม่เคยก่อตั้งมหาวิทยาลัย โรงพยาบาล หรือองค์การสังคมสงเคราะห์ แต่ท่านทราบไหมว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้พระองค์ท่านมีลูกศิษย์ลูกหาที่ได้รับอิทธิพลและได้รับการเปลี่ยนแปลง ชีวิตจากพระองค์ได้ทำการเปิดโรงเรียนได้ก่อตั้งมหาวิทยาลัย โรงพยาบาล และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือคนในโลกนี้อย่างมากมาย ถ้าจะถามว่ากษัตริย์องค์นี้คือผู้ใด ท่านผู้นั้นก็คือองค์พระเยซูคริสต์นั่นเอง...

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ซึ่งเป็นหนังสือที่นักประวัติศาสตร์ได้ทำการตรวจสอบแล้วว่าข้อมูลต่าง ๆ ล้วนเป็นเหตุการณ์ที่ได้ถูกบันทึกขึ้นในสมัยของพระเยซูคริสต์จริง ๆ ได้บันทึกว่า เมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้วของคืนวันหนึ่งพระเยซูคริสต์ได้มาบังเกิดในรางหญ้าที่คอกสัตว์แห่งหนึ่งในประเทศอิสราเอล ซึ่งทารกน้อยผู้นี้ไม่ใช่บุคคลธรรมดา แต่ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าที่ทรงส่งมายังโลกมนุษย์ ถ้าจะถามว่าเพราะเหตุใดพระเจ้าจึงต้องส่งพระบุตรของพระองค์มายังโลกนี้ นั่นก็เพราะหลังจากที่พระเจ้าทรงสร้างโลกนี้แล้วพระองค์ก็ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ซึ่งพระองค์ปรารถนาให้มนุษย์เชื่อฟังและดำเนินชีวิตตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ แต่น่าเศร้าใจที่มนุษย์ไม่ยอมเชื่อฟังพระองค์ ความบาปจึงเกิดขึ้นและได้ทวีแผ่ขยายไปทั่วโลก ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงใช้คนของพระองค์ให้บันทึกในพระคริสต

ธรรมคัมภีร์ว่า โลกนี้ที่เต็มไปด้วยความบาปมีวันหนึ่งจะต้องถึงคราวอวสาน และหลังจากโลกนี้สิ้นสุดลงแล้ว จิตวิญญาณมนุษย์ทุกคนจะต้องไปยืนต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้าผู้บริสุทธิ และรับการลงโทษตามการกระทำของแต่ละคน แต่พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความเมตตา พระองค์ทรงรักและให้โอกาสมนุษย์ที่จะรอดจากการลงโทษนั้น พระองค์จึงได้ส่งพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มารับสภาพเป็นมนุษย์ในโลก พระเยซูคริสต์มาก็เพื่อที่จะบอกกับมนุษย์เราว่า โลกนี้ไม่ถาวร เพราะวันหนึ่งจะต้องถึงคราวอวสาน ดังนั้นพระองค์จึงต้องมาในโลกเพื่อที่จะช่วยมนุษย์ให้เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้าในแผ่นดินสวรรค์ แต่ถ้ามุขยยังมีบาป เขาก็จะไม่สามารถเข้าไปได้เลย ดังนั้นพระองค์จึงต้องสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อรับโทษความผิดบาปแทนมนุษย์เรา ขอเพียงแต่คนคนนั้นถ่อมใจ ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนบาปและหันมารับเอาพระคุณความรักที่พระเจ้าทรงมอบให้กับมนุษย์ เขาก็จะสามารถเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์เมื่อเขาจากโลกนี้ไป ผู้อ่านที่รัก...ท่านทราบไหมว่าตั้งแต่พระเยซูเข้ามาในโลกจนถึงปัจจุบันนี้ มีคนนับหลายพันล้านคนทั่วโลกที่ได้เชื่อในคำตรัสของพระเยซูคริสต์ต่างก็ยอมรับว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ เพื่อนำมนุษย์เข้าไปสู่อาณาจักรที่มั่นคงถาวรในแผ่นดินสวรรค์ ดังนั้นพระองค์ไม่ใช่กษัตริย์ธรรมดา ๆ แต่ทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง ซึ่งในพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็ได้บันทึกไว้อย่างน้อย 5 ครั้งว่า พระเยซูคริสต์ทรงถูกเรียกว่าเป็นกษัตริย์ ซึ่งแต่ละครั้งที่บ้านทิกนั้นล้วนอยู่ในเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ แต่กลับมีความหมายที่ยิ่งใหญ่ต่อมนุษย์ทุกคน เราจะมาดูกันว่าเหตุการณ์ทั้ง 5 นี้เป็นอย่างไร?...

ครั้งที่ 1 การถูกเรียกจากนักปราชญ์ ที่มาจากตะวันออก (พระธรรมมัทธิว 2:2)

ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะมาบังเกิดนั้น มีนักปราชญ์กลุ่มหนึ่งที่ไม่ใช่คนยิวซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออก พวกเขาได้ศึกษาถึงคำทำนายที่มีรากฐานจากพระคัมภีร์ซึ่งบันทึกไว้ก่อนพระเยซูเกิดพันปี ที่กล่าวถึงว่าจะมีกษัตริย์องค์หนึ่งที่พระเจ้าส่งมาในโลก ซึ่งเมื่อกษัตริย์องค์นี้เกิดจะมีดาวดวงหนึ่งปรากฏขึ้น จนวันหนึ่งพวกเขาได้เห็นดาวขนาดใหญ่ปรากฏขึ้นเหนือประเทศอิสราเอล จึงได้เดินทางไปขึ้นเพื่อนมัสการกษัตริย์องค์นี้ และเมื่อมาถึง พวกเขามีความคิดที่ว่ากษัตริย์ที่จะต้องเกิดในวัง พวกเขาจึงเดินทางเข้าไปในวัง ซึ่งเวลานั้นประเทศอิสราเอลตกเป็นเมืองขึ้นของอาณาจักรโรมัน และโรมันได้ตั้งเฮโรดที่ไม่ใช่คนยิวให้เป็นกษัตริย์ปกครองยิว (ซึ่งการเป็นกษัตริย์ของเฮโรดนั้นเป็นสิ่งที่ชาวยิวรับไม่ได้ แต่เฮโรดก็เอาใจคนยิวโดยการสร้างพระวิหารที่สวยงามให้ ชาวยิวเลยชอบใจไม่ลุกฮือต่อต้าน) เมื่อนักปราชญ์มาถึงก็ถามว่ากษัตริย์ที่มาบังเกิดนั้นอยู่ที่ไหน? กษัตริย์เฮโรดจึงเรียกผู้ทำนายที่มิใช่คนยิวที่มีพระคัมภีร์มาถามว่า มีคำทำนายว่ากุมารที่จะมาเป็นกษัตริย์ของคนยิวที่พระเจ้าจะส่งมานั้นเกิดที่ไหน? ก็ได้รับคำตอบว่าเกิดที่หมู่บ้านเบธเลเฮม เฮโรดจึงนำคำตอบมาบอกนักปราชญ์เหล่านั้น และบอกว่าถ้าเจอแล้วก็ให้บอกเขาด้วยเพื่อเขาจะไปนมัสการพระกุมารนั้น (แต่แท้จริงแล้วเฮโรดต้องการรู้สถานที่เกิด

ของพระกษัตริย์นั้นก็เพื่อที่จะตามไปฆ่ามันเอง) หลังจากที่ถูกทราบแล้วว่ากษัตริย์เกิดที่หมู่บ้านเบธเลเฮม นักปราชญ์เหล่านั้นก็เดินทางไป และได้พบกับพระกษัตริย์คือพระเยซูคริสต์ พวกเขาจึงได้ถวายเครื่องบรรณาการซึ่งแสดงถึงความเป็นกษัตริย์ให้แก่พระกษัตริย์นั้น และเมื่อพวกเขากำลังจะไปบอกกษัตริย์เฮโรด พระเจ้าก็ทรงเตือนพวกเขาในความฝัน (ไม่ใช่เตือนในความฝันให้แก่คนเดียว แต่ให้หลายคนฝันเพื่อให้เป็นพยานซึ่งกันและกัน) พวกเขาจึงเดินทางกลับเมืองของตนโดยใช้เส้นทางอื่น สุดท้ายเฮโรด โมโหจัดก็เลยสั่งให้ฆ่าเด็กชายเกิดใหม่ที่อายุต่ำกว่า 2 ขวบลงมาทั้งหมด จนบิดามารดาของพระเยซูคริสต์ต้องพาพระกุมารหนีไปอียิปต์ นี่จึงเป็นครั้งแรกที่พระเยซูคริสต์ได้รับการยอมรับจากนักปราชญ์ว่าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ แต่น่าเศร้าใจสำหรับกษัตริย์เฮโรดที่ยังโหดและคนชั่วที่มีพระคัมภีร์ แต่ไม่แสวงหากษัตริย์ที่แท้จริงของเขา ต่างจากนักปราชญ์ชาวต่างชาติที่ถึงแม้ไม่มีพระคัมภีร์ แต่พวกเขากลับแสวงหากษัตริย์องค์นี้ด้วยใจถ่อม จึงได้พบกษัตริย์ที่พระเจ้าส่งมาช่วยไถ่ความผิดบาปให้แก่มนุษย์ เช่นเดียวกันวันนี้ถ้าท่านแสวงหาพระเยซูคริสต์ด้วยจิตใจที่ถ่อมลง ท่านก็จะสามารถพบกษัตริย์องค์นี้ได้เช่นกัน...

ครั้งที่ 2 การถูกเรียกจากประชาชนชาวยิว (พระธรรมยอห์น 12:13)

เมื่อเราดูในพระคริสตธรรมคัมภีร์เราจะเห็นว่าตอนที่พระเยซูคริสต์อายุได้ 30 พรรษา พระองค์ได้เริ่มประกาศให้คนกลับใจใหม่ ละทิ้งความบาป และหันกลับมารับทางรอดจากบาปที่มาจากพระเจ้า โดยผ่านทาง การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ที่บนไม้กางเขน เมื่อพระองค์ประกาศได้ 3 ปีกว่า พระองค์ก็ได้เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม เวลานั้นประชาชนชาวยิวจำนวนมากต่างโห่ร้องต้อนรับและเรียกพระเยซูเป็นกษัตริย์ เพราะพวกเขามีความคิดที่ว่าพระองค์จะมาช่วยปลดปล่อยอิสราเอลจากการเป็นทาสของอาณาจักรโรมัน ผู้อ่านที่รัก... ท่านทราบไหมว่าวันนั้นที่พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม เมื่อประชาชน “โห่ร้อง” ไม่นานพระเยซูคริสต์ก็ทรง “ร้องไห้” เพื่อพวกเขา เพราะพระองค์ทรงทราบว่าเมื่อพวกเขาต้องการพระเจ้าตามความคิดของพวกเขา ก็จะนำไปสู่ความพินาศและล่มจมของชนชาติ (สุดท้ายก็เป็นจริง เพราะในคริสต์ศักราชที่ 70 อิสราเอลถูกทำลายย่อยยับด้วยกองทัพโรมัน และชาวยิวก็กระจัดกระจายไปทั่วโลกตั้งแต่นั้น) และเมื่อมาถึงวันสุดท้ายในชีวิตของพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงถูกจับตัวไปยืนอยู่ต่อหน้าผู้พิพากษาของโรมันในสภาพของนักโทษที่สารรูปดูไม่ได้ และไม่ได้เป็นไปตามความคิดของพวกเขา พวกเขาจึงโกรธและตะโกนพร้อมกันว่าให้ฆ่าพระเยซูคริสต์โดยการตรึงกางเขนเสีย พวกเขาไม่รู้เลยว่าพระองค์ไม่ได้มาปลดปล่อยเขาจากการเป็นเมืองขึ้นของโรมัน แต่ทรงมาปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากการเป็นทาสของความบาปและความตายต่างหาก... น่าเศร้าใจที่พวกเขาต้องการพระเจ้าที่ทำตามความคิดของเขา ไม่ใช่ตามความคิดของพระเจ้าวันนั้นเมื่อพระเยซูเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มเขาร้องว่า “โฮซานนา” (เป็นภาษาฮีบรูของคนอิสราเอล ซึ่งหมายความว่า “ขอช่วยให้เรา

รอดเกิด องค์พระผู้เป็นเจ้า”) แต่วันนี้เขากลับร้องว่า “โห้ให้ฆ่า”...ผู้อ่านที่รัก...วันนี้ท่านต้องการพระเจ้าแบบไหน? พระเจ้าที่ช่วยตอบสนองความต้องการของท่าน หรือพระเจ้าที่ช่วยให้ท่านพ้นจากทาสของความบาปและความตาย?...

ครั้งที่ 3 การยอมรับจากปากของพระเยซูคริสต์เอง (พระธรรมยอห์น 18:33-38)

เมื่อมาถึงวันสุดท้ายในชีวิตของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงถูกผู้นำศาสนายิวที่อิจฉาพระองค์ใส่ร้ายและยึดมีอิทธิพลโรมันในการประหารชีวิตพระองค์โดยข้อหาที่รุนแรงที่สุดก็คือ “การตั้งตัวเป็นกษัตริย์เพื่อกบฏต่ออาณาจักรโรมัน” เมื่อผู้พิพากษาโรมันมาถึง จึงถามพระองค์ว่า “ท่านเป็นกษัตริย์ใช่ไหม?” พระเยซูคริสต์ตอบว่า “ใช่ เราเป็นกษัตริย์”...เท่านั้นแหละผู้พิพากษาจึงเป็นไก่ตาแตก เพราะกษัตริย์อะไรกัน ไม่มีแผ่นดินในโลกประชาชนของตัวเองก็ไม่ยอมรับ แต่กลับตะโกนให้ฆ่า เมื่อเป็นดังนั้นข้อสรุปของผู้พิพากษาโรมันคนนี้ก็คือ เรื่องนี้เป็นข้อพิพาทในศาสนายิวเท่านั้น เขาจึงประกาศว่าพระเยซูไม่มีผิดอะไร (หมายถึงไม่ได้เป็นกบฏต่ออาณาจักรของซีซาร์) พอพวกยิวได้ยินดังนั้นจึงบอกว่าพระเยซูนั้นกบฏเพราะยิวทั้งหมดยกซีซาร์เป็นกษัตริย์ แต่พระเยซูกลับประกาศว่าตัวเป็นกษัตริย์ของยิว ซึ่งคนยิวไม่ยอมรับ พวกเขาจะรับเฉพาะกษัตริย์ซีซาร์ของโรมันเป็นกษัตริย์ของพวกเขาเท่านั้น (พระธรรมยอห์น 19:14-16) สุดท้ายผู้พิพากษาเห็นว่าเรื่องจะวุ่นวาย จึงสั่งประหารชีวิตพระเยซูคริสต์โดยการนำไปตรึงกางเขนตามใจพวกเขา...น่าเศร้าใจที่พวกเขาเพียงเพื่อต้องการจะฆ่าพระเยซูคริสต์ ทำให้พวกเขากลับยอมรับซีซาร์ผู้ที่เขาเกลียดชังว่าเป็นกษัตริย์ของพวกเขา ผู้อ่านที่รักวันนี้มีคนมากมายในโลกที่รักความบาป โดยปฏิเสธความรอดของพระเยซูคริสต์ วันนี้ขออย่าให้ท่านเป็นเช่นนั้นเลย...

ครั้งที่ 4 การถูกหัวเราะเยาะจากทหารที่ทูปตีพระองค์ (พระธรรมมัทธิว 27:29-31)

ก่อนที่เขาจะเอาพระเยซูไปตรึงกางเขนนั้น เหล่าทหารโรมันต้องเอาพระองค์ไปเฝ้ายามก่อนพวกเขาได้เอาหนามมาสานเป็นมงกุฏสวมบนศีรษะพระองค์ให้พระองค์ถือไม้้อ แล้วค้ำพระองค์เยาะเย้ยว่า “กษัตริย์ของพวกยิวเจ้าข้า ขอทรงพระเจริญ”...และถ่มน้ำลายรด แล้วเอาไม้้อตีพระเศียรพระองค์...น่าเศร้าใจในการกระทำของพวกทหาร พวกเขาไม่รู้เลยว่า เขากำลังหัวเราะเยาะบุคคลผู้เดียวที่สามารถที่จะช่วยเขาให้พ้นจากอำนาจของความบาป พ้นจากการพิพากษาอันยุติธรรมที่น่าหวาดกลัวของพระเจ้า และพ้นจากบึงไฟนรกได้ ผู้อ่านที่รักเวลานี้ขออย่าให้ท่านหัวเราะเยาะพระองค์เหมือนทหารเหล่านั้นเลย รีบหันกลับมาหาพระองค์ผู้ทรงรักท่านเถิด...

ครั้งที่ 5 การยอมรับการเป็นกษัตริย์จากโจรชู้คนหนึ่ง (พระธรรมลูกา 23:42)

เมื่อขณะที่พระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขนนั้นพระองค์ถูกตรึงพร้อมกับโจรสองคน ช่างขวากคนหนึ่งและช่างซ้ายคนหนึ่ง มีผู้นำศาสนายิวและประชาชนได้กล่าวคำหยาบช้าต่อพระองค์อยู่ข้างล่างเมื่อพระเยซูคริสต์ได้ขึ้นดั่งนั้น ไม่มีคำคำตอบ แต่พระองค์กลับตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า... โปรดยกโทษให้แก่เขา เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” เมื่อพระองค์ตรัสประโยคนี้แล้วดูเหมือนว่าคำตรัสของพระองค์จะไร้ประโยชน์ มีหน้าซ้ำผู้คนที่อยู่ข้างล่างกลับก้าวเราะเยาะหนักกว่าเดิม แต่ใครจะไปรู้ว่าประโยคนี้ที่พระเยซูได้พูด มันทะลุทะลวงเข้าไปในจิตใจของโจรคนหนึ่งที่ถูกตรึงพร้อมกับพระเยซูคริสต์ ดั่งนั้นเมื่อโจรอีกคนคำพระเยซู โจรคนนี้จึงพูดว่า.... “อย่าพูดเช่นนั้นเพราะเราสองคนทำบาปชั่วจึงสมควรตาย แต่ชายคนนี้ได้ทำอะไรเลย” (เพราะเขาถูกจากข้อหาที่ติดบนกางเขนที่เขียนไว้ว่า ผู้นี้คือเยซู กษัตริย์ของชาวยิว) หลังจากนั้นเขาจึงหันมาพูดกับพระเยซูว่า ขอให้ระลึกถึงเขาเมื่อพระองค์เข้าไปในแผ่นดินของพระองค์ จากคำพูดของเขาทำให้เราเห็นว่า โจรคนนี้เขารู้ว่าอาณาจักรของพระเยซูคริสต์นั้นไม่ใช่อยู่ในโลกนี้ แต่อยู่ที่สวรรค์ เขาได้รู้แล้วว่าเหตุผลเดียวที่พระเยซูเข้ามาในโลกก็เพื่อช่วยคนบาป นำขึ้นใจสำหรับโจรคนหนึ่งที่กลับใจ เขาไม่ได้ขอให้พระเยซูช่วยเขาลงมาจากไม้กางเขน แต่เขาขอสิ่งที่ดีที่สุดคือการยกโทษบาป เพื่อเขาจะได้อยู่ในแผ่นดินสวรรค์ และเขายอมรับพระเยซูคริสต์ให้พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ครอบครองชีวิตของเขา แต่น่าเศร้าใจที่หลายคนในเวลานั้นกลับปฏิเสธความรอดขององค์พระเยซูเจ้าที่มีต่อชีวิตของเขา.... “พระบิดาเจ้าข้า... โปรดยกโทษให้แก่เขา เพราะเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” ไม่ทราบคำตรัสให้อภัยของพระเยซูคริสต์คำนี้ได้เข้าไปในหัวใจของใครบ้างหนอ?

ผู้อ่านที่รัก...หลังจากที่พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์แล้วในวันที่ 3 พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์ก็ยังทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์....ถึงแม้ในสายตาของมนุษย์จะเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่ไม่มีสง่าราศี แต่ก็ไม่มีกษัตริย์องค์ไหนในโลกที่มีอิทธิพลต่อโลกมากเหมือนกับพระองค์ พระองค์ทรงเป็นราชาที่ยากจน แต่ทรงทำให้หลายคนในโลกรับการอภัยโทษบาปรับการเปลี่ยนแปลงชีวิต และมีความหวังที่จะได้อยู่ในอาณาจักรที่มั่นคงบริบูรณ์ในแผ่นดินสวรรค์...เวลานี้ท่านจะตอบสนองต่อกษัตริย์องค์นี้อย่างไร ถ้าท่านปรารถนาที่จะต้องรับพระเยซูคริสต์กษัตริย์มหัศจรรย์องค์นี้ ท่านสามารถที่จะอธิษฐานทูลต่อพระเจ้าดังนี้.... “ข้าแต่พระเจ้า...บัดนี้ข้าพระองค์ได้ทราบแล้วว่า พระเยซูทรงเป็นกษัตริย์ที่เข้ามาในโลก เพื่อช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากความบาป และมีส่วนในแผ่นดินสวรรค์ของพระองค์ เวลานี้ข้าพระองค์ขอยอมรับว่าข้าพระองค์เป็นคนผิดคนบาป ขอพระองค์ทรงยกโทษความผิดบาปให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด ข้าพระองค์ขอเชื่อฟังในพระองค์ด้วยใจจริง อธิษฐานในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้า อามิน”....

ถ้าท่านได้อธิษฐานตามข้างล่างนี้ด้วยความจริงใจแล้ว ขอให้มันใจเถิดว่าพระเจ้าทรงยกโทษ
ความบาปให้ท่านแล้ว และพระองค์จะทรงดูแลชีวิตของท่านตลอดไป...ท่านสามารถที่จะติดต่อเพื่อ
ขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมฟรี เพียงแต่เขียนชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน แล้วส่งไปยังที่อยู่ด้านล่างในใบตัดลिनใจ....

ใบตัดสติใจ

ข้าพเจ้าได้อ่าน "ราชาผู้ยากจน JESUS THE POOR KING" เสร็จแล้ว

ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสนใจอยากทราบเรื่องมากกว่านี้ โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าเพิ่มเติม

โปรดส่งบทเรียนทางไปรษณีย์ให้ข้าพเจ้าฟรี

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านไปเยี่ยมบ้าน

ข้าพเจ้าสนใจอยากเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักร

(โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ใน แล้วส่งใบตัดสติใจนี้ไปยังเราตามที่อยู่ด้านล่างนี้)

ชื่อและนามสกุล.....

อายุ..... บ้านเลขที่.....

ซอย(ตรอก)..... ถนน.....

หมู่บ้าน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัส..... โทรศัพท์.....

ติดแสตมป์

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมการประกาศในกลุ่มคริสตจักร CCMA 117/117 ซ.ชาตะผดุง 17
 ถ.ชาตะผดุง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร (043) 228-969 Fax: (043) 225-861
 ผู้เขียน : นิกธ สัทธาภิรมย์ www.ccmathai.org e-mail: vdo@thaimail.com